

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► **B****PADOMES DIREKTĪVA 95/70/EK**

(1995. gada 22. decembris),

ar ko ievieš Kopienas obligātos pasākumus noteiktu gliemeņu slimību kontrolei

(OV L 332, 30.12.1995, lpp. 33)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Komisijas Lēmums 2001/293/EK (2001. gada 30. marts)	L 100	30	11.4.2001
► <u>M2</u>	Komisijas Lēmums 2003/83/EK (2003. gada 5. februāris)	L 32	13	7.2.2003
► <u>M3</u>	Padomes regula (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis)	L 122	1	16.5.2003
► <u>M4</u>	Komisijas Lēmums 2006/775/EK (2006. gada 13. novembris)	L 314	33	15.11.2006
► <u>M5</u>	Komisijas Lēmums 2006/911/EK (2006. gada 5. decembris)	L 346	41	9.12.2006
► <u>M6</u>	Padomes Direktīva 2006/104/EK (2006. gada 20. novembrī)	L 363	352	20.12.2006

Grozīta ar:

► <u>A1</u>	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003
--------------------	---	-------	----	-----------

PADOMES DIREKTĪVA 95/70/EK**(1995. gada 22. decembris),****ar ko ievieš Kopienas obligātos pasākumus noteiktu gliemeņu slimību kontrolei**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā mīkstmieši ir uzskaitīti Līguma II pielikumā; tā kā mīkstmiešu tirdzniecība ir nozīmīgs ieņēmumu avots akvakultūras nozarei;

tā kā mīkstmiešu slimības, kas minētas II sarakstā A pielikumā Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīvā 91/67/EEK, kura attiecas uz dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē akvakultūras dzīvnieku un produktu laišanu tirgū ⁽³⁾, ļoti nopietni ietekmē mīkstmiešu nozari; tā kā citām slimībām ir līdzīga ietekme trešās valstīs; tā kā būtu jāizveido šādu slimību saraksts un Komisija būtu jāpilnvaro minēto sarakstu atjaunināt, ievērojot norises veterinārajā jomā;

tā kā šo slimību uzliesmojums var ātri pieņemt epizootiskus apmērus, izraisot mirstību un tāda mēroga traucējumus, kas var ievērojami samazināt mīkstmiešu nozares rentabilitāti;

tā kā tāpēc Kopienas līmenī jānosaka pasākumi, kas jāveic slimības uzliesmojuma gadījumā, lai nodrošinātu mīkstmiešu nozares racionālu attīstību un sekmētu dzīvnieku veselības aizsardzību Kopienā;

tā kā dalībvalstīm būtu jāziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par visiem novērotas gliemeņu virsnormas mirstības gadījumiem;

tā kā šādos gadījumos jāveic pasākumi, kuru mērķis ir novērst slimības izplatīšanos, jo īpaši pārvietojot dzīvas gliemenes no attiecīgajām saimniecībām vai zonām;

tā kā ir svarīgi veikt pilnīgu epidemioloģisko izmeklēšanu, lai noteiktu slimības izcelsmi un novērstu tālāku izplatīšanos;

tā kā, lai nodrošinātu efektīvu kontroles sistēmu, slimību diagnostika jānosaka un jāveic atbildīgu laboratoriju uzraudzībā, to koordināciju nodrošinot etalonlaboratorijai, ko izraugās Kopiena;

tā kā, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, būtu jāievieš vienota Kopienas pārbaudes kārtība;

tā kā kopēji slimību kontroles pasākumi ir obligātais pamats, kas vajadzīgs, lai uzturētu vienādu dzīvnieku veselības standartu;

tā kā būtu jāuztic Komisijai paredzēt vajadzīgos ieviešanas pasākumus,

⁽¹⁾ OV C 285, 13.10.1994., 9. lpp.⁽²⁾ OV C 109, 1.5.1995., 2. lpp.⁽³⁾ OV L 46, 19.2.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/22/EK (OV L 243, 11.10.1995., 1. lpp.).

▼B

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo direktīvu nosaka obligātos Kopienas pasākumus, kas vajadzīgi, lai kontrolētu šajā direktīvā minētās gliemeņu slimības.

2. pants

1. Šajā direktīvā pēc vajadzības piemēro definīcijas, kas noteiktas Direktīvas 91/67/EEK 2. pantā un Direktīvas 91/492/EEK ⁽¹⁾ 2. pantā.

2. Turklāt “novērota virsnormas mirstība” ir pēkšņa mirstība, kas skar aptuveni 15 % krājumu un aptver īsu laiku starp divām pārbaudēm (apstiprināta 15 dienās). Uzskata, ka inkubatorā ir virsnormas mirstība, ja, vairākkārt izlaižot ikrus no dažādiem krājumiem, nevar iegūt kāpurus. Uzskata, ka audzētavā ir virsnormas mirstība, ja īsā laikā pēkšņa mirstība ir augsta vairākās caurulēs.

3. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka visas saimniecības, kurās audzē gliemenes:

- 1) ir reģistrētas oficiālajā dienestā; šī reģistrācija pastāvīgi jāatjaunina;
- 2) uzskaita:
 - a) dzīvās gliemenes, ko ievēd saimniecībā, ietverot visu informāciju, kura attiecas uz to piegādi, skaitu vai svaru, lielumu un izcelsmi;
 - b) gliemenes, ko izved no saimniecības atkārtotai iegremdēšanai, ieskaitot visu informāciju, kas attiecas uz to nosūtīšanu, skaitu vai svaru, lielumu un galamērķi;
 - c) novēroto virsnormas mirstību.

Šo uzskaiti, kas pēc pieprasījuma jebkurā laikā izpētes nolūkā ir pieejama oficiālajam dienestam rūpīgai pārbaudei, regulāri atjaunina un glabā četrus gadus.

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gliemeņu audzēšanas saimniecībās, audzēšanas zonās un apsaimniekotajās dabīgajās gultnēs piemēro kontroles un paraugu ņemšanas programmu, lai novērotu, vai nav virsnormas mirstības, un sekotu veselības stāvoklim krājumos.

Turklāt oficiālais dienests iepriekšminēto programmu var piemērot arī attīrīšanas centriem un glabāšanas tvertnēm, no kurām ūdens ieplūst jūrā.

Ja, piemērojot šo programmu, novēro jebkādu virsnormas mirstību vai oficiālajam dienestam ir informācija, kas izraisa aizdomas par slimību klātbūtni, veic šādus pasākumus:

- sastāda to vietu sarakstu, kurās konstatētas slimības, kas minētas II sarakstā A pielikumā Direktīvai 91/67/EEK, ar noteikumu, ka uz šīm slimībām neattiecas kāda programma, kura apstiprināta saskaņā ar minēto direktīvu,
- sastāda to vietu sarakstu, kurās novērota virsnormas mirstība, ko izraisa slimības, kuras minētas D pielikumā vai par kurām oficiā-

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/492/EEK, kurā noteikti sanitārie nosacījumi dzīvu gliemeņu audzēšanai un laišanai tirgū (OV L 268, 24.9.1991., 1. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

▼B

lajam dienestam ir informācija, kas izraisa aizdomas par slimību klātbūtni,

— pārbauga pirmajā un otrajā ievilkumā minēto slimību attīstību un ģeogrāfisko izplatību.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta ieviešanai un *inter alia* noteikumus, kas jāpiemēro, lai ieviestu 1. punktā minēto programmu, jo īpaši, attiecībā uz kontroles biežumu un grafiku, paraugu ņemšanas kārtību (statistiski reprezentatīvu apjomu) un diagnostikas metodēm, pieņem 10. pantā noteiktajā kārtībā.

5. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka par aizdomām par kādas 4. pantā minētas slimības klātbūtni un par novērotu gliemeņu virsnormas mirstību saimniecībās, audzēšanas zonās vai apsaimniekotajās dabīgajās gultnēs, vai attīrīšanas centros, vai glabāšanas tvertnēs, no kurām ūdens ieplūst jūrā, mīkstmiešu audzētājs vai cita persona, kas novērojuši minēto, cik ātri iespējams, ziņo oficiālajam dienestam.

2. Gadījumā, kas minēts 1. punktā, oficiālais dienests dalībvalstīs nodrošina, ka:

- a) ņem paraugus izmeklēšanai apstiprinātā laboratorijā;
- b) kamēr nav saņemti a) apakšpunktā minētās izmeklēšanas rezultāti, atkārtotai iegremdēšanai vai izklāšanai citā saimniecībā vai ūdens vidē mīkstmiešus bez oficiālā dienesta atļaujas neizved no saimniecības, audzēšanas zonas vai apsaimniekotajām dabīgajām gultnēm, vai attīrīšanas centriem, vai glabāšanas tvertnēm, no kurām ūdens noplūst jūrā.

3. Ja 2. punkta a) apakšpunktā minētajā izmeklēšanā neizdodas pierādīt patogēna klātbūtni, tad 2. punkta b) apakšpunktā minētos ierobežojumus atceļ.

4. Ja 2. punktā minētajā izmeklēšanā konstatē tādu patogēnu, kas izraisa novēroto virsnormas mirstību un kas var būt šīs mirstības cēlonis, vai kādu 4. pantā minēto slimību patogēnu, tad oficiālajam dienestam jāizdara epizootiskā izmeklēšana, lai noteiktu inficēšanās ceļu un noskaidrotu, vai mīkstmieši pirms novērotās virsnormas mirstības ir izvesti no saimniecības, audzēšanas zonas vai apsaimniekotajām dabīgajām gultnēm atkārtotai iegremdēšanai vai izklāšanai citur.

Ja epizootiskajā izmeklēšanā konstatē, ka slimība vienā vai vairākās saimniecībās, audzēšanas zonās vai apsaimniekotajās dabīgajās gultnēs ir izplatījusies, *inter alia* pārvietojot mīkstmiešus, tad piemēro 2. punkta noteikumus.

Tomēr, atkāpjoties no Direktīvas 91/67/EEK 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta, oficiālais dienests teritorijā, kas ir tā kompetencē, var atļaut pārvietot dzīvas gliemenes uz citām saimniecībām, audzēšanas zonām vai apsaimniekotajām dabīgajām gultnēm, kas ir inficētas ar to pašu slimību.

Vajadzības gadījumā 10. pantā noteiktajā kārtībā var lemt par attiecīgiem turpmākiem pasākumiem.

5. Oficiālais dienests nodrošina, ka par visiem novērotiem virsnormas mirstības gadījumiem, kuri saistīti ar patogēnu, par visiem veiktajiem situācijas analīzes un kontroles pasākumiem un par mirstības cēloni tūlīt informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

▼B*6. pants*

1. Paraugu ņemšanu un laboratorijas pārbaudi, lai noteiktu gliemeņu virsnormas mirstības cēloni, izdara ar metodēm, kas ieviestas saskaņā ar 10. pantā noteikto kārtību.
2. Dalībvalstis nodrošina, lai katrā dalībvalstī būtu izraudzīta etalonlaboratorija ar aprīkojumu un ekspertiem, kas dod iespēju izdarīt 1. punktā minēto pārbaudi.
3. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis, kurām nav minētajā jomā kompetentas valsts laboratorijas, var izmantot minētajā jomā kompetentas citas dalībvalsts laboratorijas pakalpojumus.
4. Saraksts, kurā uzskaitītas dalībvalstu etalonlaboratorijas gliemeņu slimībām, ietverts C pielikumā.
5. Dalībvalstu etalonlaboratorijas sadarbojas ar Kopienas etalonlaboratoriju, kas minēta 7. pantā.

7. pants

1. Kopienas etalonlaboratorija gliemeņu slimībām norādīta A pielikumā.
2. Neierobežojot 1990. gada 26. jūnija Lēmumu 90/424/EEK ⁽¹⁾ par izdevumiem veterinārajā jomā un jo īpaši tā 28. pantu, 1. punktā minētās laboratorijas funkcijas un pienākumi noteikti B pielikumā.

8. pants

1. Ciktāl vajadzīgs, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, Komisijas eksperti var izdarīt pārbaudes uz vietas. Tādā gadījumā tie izdara nediskriminējošas izlases veida pārbaudes, lai nodrošinātu, ka kompetentā iestāde pārrauga atbilstību šīs direktīvas prasībām.

Komisija informē dalībvalstis par šo pārbauzu rezultātiem.

2. Pārbaudes, kas minētas 1. punktā, izdara, sadarbojoties ar kompetento iestādi.
3. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pārbaude, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas tiem vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu.
4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem 10. pantā noteiktajā kārtībā.

9. pants

A pielikumu pēc vajadzības groza Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma.

B, C un D pielikumu pēc vajadzības var grozīt 10. pantā noteiktajā kārtībā.

▼M3*10. pants*

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 ⁽²⁾ 58. pantu.

⁽¹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 94/370/EK (OV L 168, 2.7.1994., 31. lpp.).

⁽²⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

▼M3

2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK ⁽¹⁾ 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

▼B*11. pants*

Vēlākais līdz 1999. gada 31. decembrim Komisija kopā ar priekšlikumiem par grozījumiem iesniedz Padomei ziņojumu, kas sastādīts, vajadzības gadījumā apspriežoties ar Zinātnisko veterināro komiteju, ņemot vērā pieredzi, kura gūta, piemērojot šo direktīvu, un tehnikas un zinātnes attīstību.

Padome par katru šādu priekšlikumu pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

12. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1997. gada 1. jūnijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Tomēr no 1. punktā noteiktās dienas dalībvalstis saskaņā ar līguma vispārīgajiem noteikumiem var uzturēt spēkā vai piemērot savai produkcijai stingrākus noteikumus nekā šajā direktīvā noteiktos. Dalībvalstis informē Komisiju par šādiem pasākumiem.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

13. pants

Šī direktīva stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

A PIELIKUMS

KOPIENAS ETALONLABORATORIJA GLIEMEŅU SLIMĪBĀM

IFREMER

Boîte Postale 133

17390 La Tremblade

Francija

*B PIELIKUMS***KOPIENAS GLIEMEŅU SLIMĪBU ETALONLABORATORIJAS
FUNKCIJAS UN PIENĀKUMI**

Kopienas etalonlaboratorijas funkcijas un pienākumi ir šādi:

- 1) apspriežoties ar Komisiju, koordinēt gliemeņu slimību diagnostikas metožu lietošanu dalībvalstīs, jo īpaši:
 - a) izveidojot un saglabājot attiecīgo patogēnu histoloģisko preparātu, celmu vai izolātu krājumu, kas ir pieejams apstiprinātām laboratorijām dalībvalstīs;
 - b) organizējot periodiskas salīdzinošās pārbaudes vai diagnostiku Kopienas līmenī;
 - c) krājot un salīdzinot datus un informāciju, kas attiecas uz diagnostikas metodēm, kuras lieto Kopienā, un pārbaūžu rezultātiem;
 - d) raksturojot patogēnu izolātus ar pašām jaunākajām un piemērotākajām metodēm, kas dod pilnīgāku izpratni par slimības epizootioloģiju;
 - e) neatpaliekot no attiecīgo slimību kontroles, epizootoloģijas un profilakses attīstības visā pasaulē;
 - f) saglabājot pieredzi attiecīgo slimību patogēnu jomā, lai varētu noteikt ātru diferenciāldiagnozi;
- 2) aktīvi palīdzēt slimību uzliesmojumu diagnostikā dalībvalstīs, pieņemot patogēnu izolātus diagnozes apstiprināšanai, raksturošanai un epizootiskai izpētei;
- 3) veicināt laboratorijas diagnostikas ekspertu apmācību un papildu izglītību, ievērojot diagnostikas metožu saskaņošanu visā Kopienā;
- 4) eksotisko slimību diagnostikas metožu jomā sadarboties ar kompetentajām laboratorijām trešās valstīs, kur attiecīgās slimības ir izplatītas.

▼ **M5***C PIELIKUMS***VALSTU REFERENCES LABORATORIJAS GLIEMEŅU SLIMĪBU
GADIJUMĀ**

AT	—
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
▼ M6	
BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарно-медицински институт Проф. д-р Георги Павлов Национална референтна лаборатория Болести по рибите и морските мекотели бул. Пенчо Славейков 15 София 1606 (National Diagnostic Veterinary Research Institute Prof. Dr. Georgi Pavlov National Reference Laboratory for Fish Diseases and Molluscs 15, Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia);
▼ M5	
CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
CZ	—
DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald-Insel Riems Tel.: +49 383 51-7-0 Fax: +49 383 51-7-151
DK	Danish Institute for Fisheries Research, Dpt. for Marine Ecology and Aquaculture, Fish Disease Laboratory, Stigboejlen 4, DK-1870 Frederiksberg C
EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30, 51006 Tartu, Estonia Tel.: +372 7 386 100 Faks: +372 7 386 102 E-post: info@vetlab.ee
ES	Instituto de Investigaciones Marinas CSIC Eduardo Cabello, 6 E-36208 Vigo Tel.: +34 986 214 462 Fax: +34 986 292 762 E-mail: pato1@iim.csic.es
FI	Danish Institute for Fisheries Research, Dpt. for Marine Ecology and Aquaculture, Fish Disease Laboratory, Stigboejlen 4, DK-1870 Frederiksberg C
FR	Laboratoire de génétique et pathologie IFREMER Ronce-les-bains 17390 La Tremblade

▼ **M5**

GB	Cefas Weymouth Laboratory Barrack Road The nothe Weymouth Dorset DT4 8UB UK
	FRS Marine Laboratory PO Box 101 375 Victoria Road Torry Aberdeen AB11 9DB
GR	Centre of Thessaloniki Veterinary Institutions, Department of Pathology of Aquatic Organisms, 80, 26th October Street, GR-54627 Thessaloniki Tel: +30.2310785104
HU	—
IE	The Marine Institute Rinville Oranmore Co. Galway
IT	Centro di referenza nazionale per lo studio e la diagnosi delle malattie dei pesci, molluschi e crostacei c/o Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie, V.le dell'Università, 10-35020 Legnaro (Pd)
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J.J. Kairiūkščio 10 LT-08409 Vilnius
LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
LV	—
MT	—
NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad
PL	Laboratory Departement of Hygiene of Food of Animal Origin Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl
PT	IPIMAR Instituto de Investigação das Pescas e do Mar Av. Brasília P-1449-006 Lisboa
▼ M6	
RO	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63, sector 5, codul 050557, București

▼ M5

SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Wildlife, Fish and Environment SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 18674000 Fax (46-18) 18674044
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny a potravinový ústav, Jánoškova 1611/58, 026 80 Dolný Kubín

▼ **M4***D PIELIKUMS*

Slimība	Uzņēmīgās sugas
<i>Bonamia exitiosa</i> infekcija	Austrālijas dubļu austere (<i>Ostrea angasi</i>) un Čīles plakanā austere (<i>O. chilensis</i>)
<i>Perkinsus marinus</i> infekcija	Klusā okeāna austere (<i>Crassostrea gigas</i>) un Austrumu austere (<i>C. virginica</i>)
<i>Microcytos mackini</i> infekcija	Klusā okeāna austere (<i>Crassostrea gigas</i>), Austrumu austere (<i>C. virginica</i>), Olimpijas plakanā austere (<i>Ostrea conchaphila</i>) un Eiropas plakanā austere (<i>O. edulis</i>)